

Bijbels perspectief

Woord van de week

Romeinen 1:16

***Want ik schaam mij het evangelie niet;
want het is een kracht Gods tot behoud voor een ieder die gelooft,
eerst voor de Jood, maar ook voor de Griek.***

Volgens het woordenboek is de betekenis van het zich schamen, het zich verlegen of zich onbehaaglijk voelen. De gemiddelde voetbalsupporter heeft daar geen enkele last van naar het schijnt. Niet alleen dossen zij zich uit tot in de meest bizarre outfits, ze beschilderen soms zelfs het gezicht in de clubkleuren en als er van hen een close-up wordt gemaakt, trekken ze met gemak de gekste bekken en bij een doelpunt maken ze de idiotenste sprongen en halen soms de meest vreemde capriolen uit. De ene wave gaat zonder protest of moeite over in de andere. Schaamte? Waarom? Waarvoor? Hun 'moed' gaat soms zover dat ze er zich zelfs niet eens voor schamen tot de hooligans te worden gerekend. En dan zie je het tegenovergestelde zich manifesteren: schaamteloosheid, soms tot in alle grofheid.

Maar ook buiten het voetbalstadion zien we dat een dergelijke verandering zich steeds vaker voordoet. We moeten daarbij niet alleen denken aan het al lang ingeburgerde, schaamteloze exhibitionisme op het strand tot zelfs op straat. Ook in het verkeer en zelfs in de alledaagse omgang tussen mensen wordt het steeds schaamtelozer. Wat te denken van de situatie in menig gezin als het gaat om de onderlinge relatie en het respect? Wanneer je zo om je heen kijkt, lijkt het er op dat steeds minder mensen last van schaamte hebben. Het meest kenmerkende van schaamteloosheid is het overaccentueren van het eigen ik. Waarvan of waarover iemand vroeger bloosde, verbloost tegenwoordig allang niemand meer. Als je wel zou blozen, zou dat je eerder onbehaaglijk doen voelen - maar dan vanuit het niet willen onderdoen voor...

Toch is er één terrein waar nog wel degelijk - beschamend! - schaamte heerst!

En dat is, als het gaat om te laten zien dat je christen bent. Het gaat dan niet alleen om bijvoorbeeld het moeite hebben je handen te vouwen en ogen te sluiten voor een gebed vooraf aan het eten in een publieke gelegenheid, of om het in het openbaar vanuit je christen zijn op het juiste moment stelling te durven nemen, nee, zelfs soms thuis en, in nota bene de kerk kan schaamte de kop op steken. Het christen zijn, zeggen we dan als excuus, is een persoonlijke aangelegenheid. Dat is evenwel volkomen onbijbels. Zoals een supporter gegrepen is door zijn club en de prestaties daarvan en dat doet blijken, zo mag ook de christen overal laten weten dat hij tot in het allerdiepste van zijn wezen geraakt is door het allergrootste dat een mens kan raken, *de* allergrootste: God, zijn Schepper in Jezus Christus. Hij mag uitdragen dat het geloof een kracht van God is die niet alleen zijn eigen leven heeft veranderd, maar ook dat van elk ander mens wil veranderen! Juist dat, laat de tekst zien, moet nooit tot schaamte laten leiden. Kijk eens naar de geloofsgetuigen in Hebrëen 11 - ze schaamden zich niet tot in de dood! En hoe opmerkelijk is het dat het in vers 16 dan volgt: *Daarom schaamt God Zich voor hen niet hun God te heten*. De moeite van overdenken waard. Zonder schaamte zijn, betekent hier niet het accentueren van het ik, maar: *niet IK maar Christus*. Leeft Hij in je? Gods kracht tot behoud?

Gebed

Hemelse Vader juist in onze tijd manifesteert het anti-christelijke zich zo nadrukkelijk, dat zelfs menig oprecht gelovige nog amper voor Uw Woord durft te staan en tegen de stroom in getuigend durft te leven. Hoe nodig is de volheid van Uw Geest. Maar U laat weten dat dit een onherroepelijke bereidheid tot een sterven aan jezelf vraagt om het leven van Uw Zoon door ons heen ruim baan te kunnen geven, de kracht die alleen het 'ik schaam mij het evangelie niet' in en door ons heen waar kan maken. Dat daarom het besef van wat genade inhoudt ons terugbrengt naar Uw Woord, om Jezus wil, amen.